

3. Den himmelske konges
højherlige kongerige
højherlige kongerige
højherlige kongerige

2. Men højt og højt
højt og højt
højt og højt
højt og højt
højt og højt
højt og højt
højt og højt
højt og højt

Den gamle Gøtha Lejon
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin

Den Tredje:

Den gamle Gøtha Lejon
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin

Den gamle Gøtha Lejon
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin

Med blottede hufvud stiger
Historien dit og lær,
Och Swenska dron wiger
Sin Segerfana der.

Den Femte:

1. Nordens is midt øfner smider
Hwar anings himmelske begær:
Når hjertets gømda lura qwider,
Sag kanner, att hon ewig är. :.

2. Den trötta själen slumrar sakta
I hoppets arlafödda werld,
Och Gudabilder henne wakta
Med myrtenbundna cherubswärd. :.

3. En gång de wäcka på sin syster,
Når ewighetens morgon greyr,
Och jordens dimma, fall och dyster,
Från lifwets warma dalar flyr. :.

4. Och blomstens prägt i Edens wägar,
Den förddas ej af mädans arm,
Ej stjernor bytas våra rådar
På Himmels moderliga barm. :.

5. Men när, förskönd genom agan,
Hwar känsla åter der begyns,
Och när, för hwar förstummad flagan,
Det helga föremålet syns. :.

6. Då från en thron, den glorian kröner,
Hörs Dommarstämman mild och klar:
Din urbild dig i himlen löner,
Att du på jorden ensam war. :.

Köstar 2 fl. Banko.

4. Den gamle Gøtha Lejon
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin

3. Den gamle Gøtha Lejon
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin

2. Den gamle Gøtha Lejon
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin

Den gamle Gøtha Lejon
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin

Den Tredje:

Den gamle Gøtha Lejon
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin
hvilte sig på sin

GS1955

Sem wackra och nymodiga

W i s o r ,

Den Första:

Konung Oscar, Konung Oscar, etc.

Ejunga som: Gubben Noach, Gubben Noach,

Den Andra:

Bewara, Gud! vår Kung! etc.

Den Tredje:

Det gamla Gøtha Lejon hwilar, etc.

Den Sjerde:

Kung Carl den unga hjelte etc.

Den Femte:

Ej Nordens is midt øfner smider etc.

De fyra sistnämnda sjungas efter sina egna behagliga
melodier.

N:o 9.

S A S L U T ,
J. S. Åkerbloms Boktryckeri 1847.

Den Sterbe:

Ang Carl den unga helle,
han stod i røf och dam;
han drog till smärd från bälte
och bröt i fliden fram.
"Hur wensla stilet biter,
kom här och pröfwa på.
Ut wägen woffowiter,
stillet mod mig gøfar bida!"

2. Och en mor till fluddes
Hjertad wassafon.
Der flöde, hwar ej fallades:
Der war hans lastspån.
Hire konungar tillhöpa
ej frestas piten bud;
Zugit stod han mot Europa,
En fäggils öundergud.

3. Örchård statseonst lade
se hwarer ut med hast:

Den höga yngling sade
Ett ord — och snaran brast.
Högbarmad, smärt, gullhårig
En ny Aurora kom:
Grån kämpe tjuguårig
Hon wände ohörd om.

5. Se nattens stjerner bloske
 På grafven länge se'n,
 Och hundraårig moske
 Betäcker hjeltens ben.
 Det herrliga på jorden,
 Förgånglig är det lott:
 Hans minne uti Norden
 Är snart en saga blott.

7. Bdi, Swea, End wid griffen,
Din första son göms der.
Läs ndetta minnesskriften,
Din hjelstedikt hon är.